

til at sætte sure Miner op overfor de Bestemmelser, som jeg anser for mindre tiltalende. Jeg skal derfor kun gøre meget faa Bemærkninger. Jeg anser det jo for en betydelig, ja, meget væsentlig Forringelse, at Andelskasser og Andelsbanker o. s. v. bliver stemt ud af Lovforslaget, en Forringelse, som altsaa medfører, at vi fremdeles har en ikke uvæsentlig Mængde Sparemidler og en ikke uvæsentlig Del af Bankvirksomhed, som bliver ganske ukontrolleret, medens en anden Side af Bank- og Sparekassevirksomhed er under Kontrol. At dette Forhold ikke kan opretholdes i Længden, er en Selvfølge, men da man har erklæret sig indforstaaet med eller i alt Fald har givet Udtryk for Ønsket om at faa disse Virksomheder ud af Lovforslaget og underkastet Behandling paa særlig Maade, har jeg naturligvis ikke kunnet indvende noget derimod, og et saadant Arbejde maa jo derfor tages op. Ogsaa den Forandring, der foreslaas med Hensyn til Meddelelse af Koncession, maa jeg anse for en Forringelse, en Forringelse af en saadan Art, at den i Virkeligheden ophæver de Fordele, som der formentlig vil være ved at give Bevilning til noget saa vigtigt som Bankvirksomhed.

Af underordnede Bestemmelser skal jeg kun nævne den om Kautionslaan. Den ærede Ordfører (Zahle) omtalte disse Kautionslaan, som ydes af Bankerne, og udtalte, at Bestemmelsen om disse Laan i og for sig ikke hørte hjemme i nærværende Lovforslag. Deri er jeg ganske enig med ham, og derfor har jeg ogsaa tilbudt overfor Udvalget, at vi godt kunde stryge Bestemmelsen. Men den staar i den nugældende Lov, og Udvalget har ønsket ogsaa at bevare den i den kommende Lov. Jeg har ikke noget imod, at den bliver bevaret, og jeg havde heller ikke haft noget imod, at den var udgaaet, men da man har en tilsvarende Bestemmelse i Sparekasseloven, vil det vel ogsaa være rimeligt indtil videre at have den i Bankloven for Bankernes Vedkommende. Jeg indrømmer i øvrigt, at nogen Nødvendighed for at have den just i denne Lov, kan der for saa vidt ikke siges at være, men findes den ikke i denne Lov, maatte man have den under en anden Form andetsteds. Jeg er enig med det ærede Medlem i hans Betragtninger om det uheldige i, at vi rundt i vore Love strør Bestemmelser, der egentlig hører hjemme i andre Love. Jeg har fra et andet Udvalg i Dag faaet Anmodning om at indsætte en Straffelovsbestemmelse i en Lov, der slet ikke har noget med Straffeloven at gøre; det er altsaa

noget, der sker mange Gange, at der indsættes Bestemmelser i en Lov, som det var rettest ikke at have i denne Lov, og som burde føres derhen, hvor den virkelig hører hjemme.

Om det Banknævn, der foreslaas nedsat, skal jeg blot sige, at det jo i og for sig kun kan være en Støtte saavel for Banktilsynet som for Ministeriet i mange Tilfælde at have et saadant Organ at forhandle med, at høre Raad fra om de Forhold, der kommer i Betragtning. Jeg vil da ogsaa gaa ud fra, at jeg har Lov til at opfatte Nævnets Oprettelse som en Bestræbelse for at gøre Tilsynet og Lovens Administration endnu bedre, end de ellers kunde være blevet. Jeg kan nemlig ikke godkende en Betragtning, som jeg ganske vist ikke har hørt her i Salen, men har set fremsat i Bladene, at det er Bankinspektionen, der skal sættes under Kontrol ved Hjælp af dette Nævn. Saaledes er det ikke, og saaledes kan det fornuftigvis ikke være, der foreligger ikke fra den hidtil svundne Tid, i alt Fald ikke fra den Tid, jeg har været Minister og, saa vidt jeg ved, heller ikke fra tidligere Tider, nogen Appelbegæring fra nogen Bank i Anledning af Bestemmelser, som Bankinspektøren har krævet gennemført overfor Bankerne.

Jeg kan derfor ikke opfatte det, som om der fra Bankernes Side har været nogen begrundet Utilfredshed med de Forordninger, som gennem Bankinspektøren er blevet iværksat, thi jeg maa gaa ud fra, at Bankerne i modsat Fald vilde have appelleret til Ministeriet i de Tilfælde, hvor de maatte have været utilfredse med Bankinspektørens Forordninger. Men i de Betragtninger, der er gjort gældende her i Betænkningen, kan jeg altsaa være enig, og jeg anser det under denne Synsvinkel ogsaa for en Fordel, at Loven er suppleret med et saadant Nævn.

Om en lille Bestemmelse endnu, nemlig Ændringsforslag Nr. 36, vil jeg gøre en Bemærkning, idet den ærede Ordfører her og vistnok ogsaa i Betænkningen har begrundet Forslaget om at slette Bestemmelsen om, hvor hyppigt Bankinspektion skal foretages i de forskellige Banker, med, at Tilsynet ikke vil kunne overkomme det. Jeg ved ikke, hvorfra det ærede Udvalg har denne Opfattelse. Bankinspektøren og Ministeriet har den Opfattelse, at det meget vel kunde gennemføres. Men jeg erkender, at det er en underordnet Bestemmelse, som man særdeles vel kan slette, men det er altsaa ikke rigtigt, at Bankinspektionen ikke kan overkomme at gennemføre Kontrollen med Bankerne i Løbet af to Aar.